

POZDRAVNA RIJEČ AKADEMIKA ENVERA REDŽIĆA SLAVLJENICIMA I UČESNICIMA MEĐUNARODNOG NAUČNOG SKUPA

Poštovani slavljenici i učesnici ovog naučnog skupa.

Zamoljen sam, a čini mi čast i posebno zadovoljstvo, da otvorim ovu svečanost istorijske nauke, 40-godišnji jubilej našeg Instituta za istoriju.

Četrdeset godina u razvoju Instituta obilježeno je naporima i ambicijama mladog kolektiva da se afirmira naučnim inicijativama i rezultatima da bi svojim sazrijevanjem i rastom doprinosa opravdanosti i potvrđivanju Instituta, svoju i njegovu perspektivu pretvarao u realnost. Mislim da danas možemo reći da su mladi istoričari gradili Institut, ali i da je Institut stvarao pretpostavke za njihovu naučnu izgradnju i reputaciju.

Da su živi, danas bi sa nama podijelili radost nezaboravni učitelji mladog naraštaja istoričara profesori i akademici Anto Babić, Branislav Đurđev, Hamdija Kapidžić, Ferdo Hauptman, koji su poziv i ime naučnika učinili najvišim vrijednostima svojih života, svojim životnim principom i vrhunskim smislom. Njihovo stvaralačko djelo traje kao intelektualna inspiracija generacijama u čijem rasporedu je prepoznatljiva mogućnost i budućnost moderne istorijske nauke u nas.

Ne treba smetnuti s uma da su istoričari u istoriji bili cijenjeni svojim doprinosom opštem dobru i napretku društva, ali i ocjenjivani po apoteozama i djelovanju kao protagonisti ideja i ideologija kojima su trovani ljudski duh i ljudsko srce.

Istoriografija je društvena nauka, prema tome i politička nauka. Kao takva, ona je, kao malo koja naučna disciplina, izložena i opkoljena zamkama da se pretvara i pretvori u slugu politike. Da to ne bi postala, ona je najznačajnijim primjerima nastojala da se emancipuje od uticaja aktuelne politike kritičkim metodom i metodologijom kojima je prodirala i otkrivala istorijsku fenomenologiju i procese, prepoznavala i identifikovala njihovu objektivnost, bitne elemente i komponente istorijskog kretanja, razvoja i zakonitosti.

U minuloj agresiji, zavjeri i ratu Institut se ne samo održao kao autentična ustanova, već je sačuvao dignitet asocijacije intelektualnih stvaralaca. Bez

takvog naučno proizvodnog i aktivnog potencijala ne bi bila mogućna njegova poslijeratna obnova i reafirmacija.

Vraćajući film o Institutu pokušavam da iz početnih godina (1959. i 1960.) dokučim njegovu razvojnu perspektivu, ali moram da priznam da sam zadivljen nemogućnošću spoznaje njegovog nadasve uspješnog dostignuća, koje je izraženo i u ovom međunarodnom naučnom skupu.

S razlogom smo ponosni na činjenicu da je Institut za istoriju pokretač i organizator naučnog diskursa o globalnom rezultatu istorijske nauke o povijesnim epohama BiH. Ovaj rezultat potvrđuje da je istorijska nauka u BiH ukinula i prevazišla katastrofalnu nacionalnu diobu BiH i da njene spoznaje, koje se ostvaruju ne samo u BiH, već i u Sloveniji, Hrvatskoj, Srbiji, Mađarskoj, Češkoj, Americi, svuda u svijetu gdje je živ interes za istorijski fenomen Bosne, utire put budućnosti BiH, ujedinjene i zaslugom istoričara, na njenim najvišim vrijednostima - ljudskom zajedništvu.

Četrdeset godina Instituta za istoriju je malo, ali dragocjeno, izvorno svjedočanstvo o neocjenjivoj ulozi istorijske nauke.

Sa izloženom mislim i riječima čestitam Vam jubilej koji obilježavate na pravi način, naučnim sintezama o istorijskim epohama BiH.

OBRAĆANJE DIREKTORA INSTITUTA AKADEMIKU ENVERU REDŽIĆU PRILIKOM DODJELE ZAHVALNICE I NAGRADE

Poštovane dame i gospodo !

Dozvolite mi da se u okviru ovog jubilarnog dijela naučnog skupa sa nekoliko rečenica obratim gospodinu akademiku Enveru Redžiću, čovjeku koji je, po našem dubokom uvjerenju, najzaslužniji za razvoj i naučnu afirmaciju Instituta za istoriju u Sarajevu.

Uloga akademika Envera Redžića u utemeljenju Instituta je neprocjenjiva, i mi njegovi saradnici, koji su imali čast da više godina provedu u Institutu zajedno s njim, najbolji smo svjedoci svega onoga što je Enver Redžić učinio za nas i Institut u cjelini, posebno u periodu od 1. oktobra 1961. do maja 1972. godine, kada se nalazio na dužnosti direktora Instituta. Ovom prilikom je posebno potrebno istaći ulogu Envera Redžića u školovanju mladog naučnog kadra i njegova nastojanja da Institut uspostavi što bolju i razvijeniju naučnu saradnju u zemlji i inostranstvu.